

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να αναρριθεί για τους εξής λόγους:

- α) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως σε υπόθεση στην οποία η αναιρεσείουσα απέδειξε ότι ο ισχυρισμός της Επιτροπής δεν είναι συμβατός με τα εμπορικά συμφέροντα της αναιρεσείουσας και ως εκ τούτου στερείται λογικής.
- β) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως σε υπόθεση στην οποία τα δικαιολογητικά έγγραφα δεν είναι σαφή και η αναιρεσείουσα πρότεινε μια αληθοφανή εξήγηση της επίδικης συμπεριφοράς.
- γ) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως όσον αφορά τον βαθμό της απαιτούμενης τεκμηρίωσης προς στήριξη των αμφισβητούμενων δηλώσεων που χρησιμοποιεί η Επιτροπή ως κύρια απόδειξη, οι οποίες όμως δεν είναι αληθοφανείς, είναι σαφώς διαφορούμενες και έρχονται σε αντίθεση με άλλα αποδεικτικά στοιχεία.
- δ) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη προβάλλοντας αντιφατικούς και ανεπαρκείς λόγους για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η δήλωση του Becher (υπαλλήλου της Mannesmann), της 21ης Απριλίου 1997, μπορούσε να επιβεβαιώσει τις δηλώσεις του Verluca, διευθυντή της Vallourec Oil & Gas, σχετικά με την υποτιθέμενη παράβαση όσον αφορά το σχέδιο αγωγών.

Αίτηση αναίρεσως της Nippon Steel Corp., που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2004 κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2004, που εκδόθηκε επί των συνεκδικασθέντων υποθέσεων T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 μεταξύ των JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. και Sumimoto Metal Industries Ltd και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-405/04 P)

(2004/C 284/20)

Η Nippon Steel Corp. με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τους J.-F. Bellis και K. Van Hove, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 22 Σεπτεμβρίου 2003 αίτηση ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2004 επί των συνεκδικασθέντων υποθέσεων T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 μεταξύ των JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. και Sumi-

moto Metal Industries Ltd και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2004 επί των συνεκδικασθέντων υποθέσεων T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. και Sumimoto Metal Industries Ltd, καθ' ο μέρος αφορά την Nippon Steel Corp.
- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Δεκεμβρίου 1999 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ, (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής) καθ' ο μέρος αφορά τη Nippon Steel Corp. ή
- Επικουρικώς, αν η αίτηση αναίρεσως γίνει δεκτή μόνον ως προς το σχέδιο αγωγών, να μειώσει κατά τα 2/3 το επιβληθέν στη Nippon Steel Corp. πρόστιμο, και
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να αναρριθεί για τους εξής λόγους:

- α) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως σε υπόθεση στην οποία η αναιρεσείουσα απέδειξε ότι ο ισχυρισμός της Επιτροπής δεν είναι συμβατός με τα εμπορικά συμφέροντα της αναιρεσείουσας και ως εκ τούτου στερείται λογικής.
- β) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως σε υπόθεση στην οποία τα δικαιολογητικά έγγραφα δεν είναι σαφή και η αναιρεσείουσα πρότεινε μια αληθοφανή εξήγηση της επίδικης συμπεριφοράς.
- γ) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατανέμοντας εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως όσον αφορά τον βαθμό της απαιτούμενης τεκμηρίωσης προς στήριξη των αμφισβητούμενων δηλώσεων που χρησιμοποιεί η Επιτροπή ως κύρια απόδειξη, οι οποίες όμως δεν είναι αληθοφανείς, είναι σαφώς διαφορούμενες και έρχονται σε αντίθεση με άλλα αποδεικτικά στοιχεία.
- δ) Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη προβάλλοντας αντιφατικούς και ανεπαρκείς λόγους για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η δήλωση του Becher (υπαλλήλου της Mannesmann), της 21ης Απριλίου 1997, μπορούσε να επιβεβαιώσει τις δηλώσεις του Verluca, διευθυντή της Vallourec Oil & Gas, σχετικά με την υποτιθέμενη παράβαση όσον αφορά το σχέδιο αγωγών.